

ת"פ 6001/08 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רחובות נגד אבבה סיום

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 15-6001-08 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רחובות נ' סיום
בפני כבוד השופט מנחם מזרחי - סגן נשיאה

בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רחובות
באמצעות ב"כ עוה"ד שירת כ"ץ
המאשימה

נגד
אבבה סיום באמצעות ב"כ עוה"ד גיל גבאי
הנאשם

הכרעת - דין

א. כתב-האישום ו"חיזית המריבה":

כתב-האישום מיחס לנאים עבירות של ניסיון פצעה כשהעבריין מזמין, לפי סעיפים 25 + 335(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977, תקיפה לפי סעיף 379 לחוק הנ"ל, אמורים לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל והחזקת סיכון למטרה לא כשרה לפי סעיף 186 (א) לחוק הנ"ל.

נתען, כי בתאריך 30.7.15, בנסיבות המתוירות בעבודות כתב-האישום, ביקש הנאשם כי המתלוון יסור הצדעה כדי לשוחח עמו.

הנאשם הכה בכפותו של המתלוון ואיים עליו שיתלווה אליו כדי לשוחח עמו.

הנאשם נטל בקבוק בירה ריק, ניפץ אותו, הניפו לעבר המתלוון, בעת שהוא אוחז בצווארו, קירב את שבר הבקבוק לעבר פני המתלוון ואיים שירצח אותו.

חבריו של המתלוון נחלכו לעזרתו והרחיקו את הנאשם מהמתלוון, בעוד הנאשם מנסה להיחלץ מהם ולתקוף את המתלוון.

עמוד 1

בשלב זה, שלף הנאשם סכין קומנדו, הניפה באוויר כלפיו המתلون, אף חבירו של המתلون הצליחו להרחקו לאחר.

ה הנאשם נמלט מהמקום.

במועד דין הוהוכחות, **מסר הנאשם כפירה, במסגרתה אישר כי נכח במקום, פנה אל המתلون, ביקש לשוחח עמו, אף הבהיר כי תקף אותו או אימס עליו.**

ב. ראיות המאשימה - דין:

(1). א נצץ מלכנו, המתلون, העיד על השתלשות האירועים באותו יום (עמוד 7 שורה 11 ולהלן).

בהתאם לעדותו, בחודשים לפני המקרה המתואר בכתב-האישום, היה וויכוח בין הנאשם, לביןו מלכה (עמוד 8 שורה 1) שבס על הטענה לגניבת מצת: "שהוא טען שגנבתי לו מצת" (עמוד 7 שורה 21). לפי טעنتهו, הנאשם החל להעליב אותו "להגיד שאימה שלי מפגרת" (עמוד 7 שורות 23 - 24). לדבריו, הויכוח היה כאשר הנאשם מדבר אליו "בסגנון תוקפני צזה" (עמוד 7 שורה 27).

ב يوم המקרה (עמוד 8 שורה 8 ולהלן) ישב המתلون יחד עם חבירו, הנאשם הגיע, הטיח את ידו בכתפו מספר פעמים (עמוד 8 שורה 12), ביקש לשוחח עמו ("אני מציע לטובתך, תבוא אני רוצה לדבר אתר" - עמוד 8 שורה 14). אחר, שבר בקבוק בירה אשר היה במקום ("ותוך כדי שהוא שבר את הבקבוק שהיה לידינו" - עמוד 8 שורה 18), אחז ביד אחת בצווארו, ואת היד השנייה האוחצת בבקבוק קירב אל צווארו: "**חנק אותו ותוך כדי עם השבר של הבקבוק בא לכיון הגרון שלי**" (עמוד 8 שורות 18 - 19 + עמוד 9 שורה 32 + עמוד 10 שורה 3).

אחד הנוכחים, **אבי פרדה**, אחז את ידו של הנאשם: "והחבר שהיה לידי תפס לו את היד, זה החבר אבי פרדה, המזול שלו שהוא צמוד לידי..." (עמוד 8 שורות 19 - 20 + עמוד 10 שורה 6).

המתلون הצליח לחמוק מהמקום (תחילה בzychילה) לאחר (עמוד 8 שורה 21).

ה הנאשם אים עליו שירצת אותו (עמוד 8 שורה 22).

המתلون הצליח לקום, להתרחק, התקשר למקד 100 של המשטרה (עמוד 8 שורה 30).

הוא לא ראה את הנאשם אחוץ בסכין, אלא שמע לאחר מכן שכך היה.

המתلون הכחיש את גרטתו של הנאשם (עמוד 10 שורה 12 והלאה).

נשאל, כיצד זה נשמע רגוע בשיחתו עם המשתרעה והшиб "זה לא נשמע ככה" (עמוד 11 שורה 31).

נשאל אודות הרשותו באירוע קודם באוימים והшиб (עמוד 18 שורה 27 והלאה).

המתلون נחקר בחקירה נגדית, **אולם לחקירה סופה רצונו להפסיק את החקירה.** הפסקה זו **לא** פגעה בעדותו, משום שהיא לחקירה סופה, והוא הפגש עם עיקר העוקרים.

המתلون **לא העיד, כי הנאשם ניסה לדקור אותו** למורת שטיאר: "חנק אותו ותור כדי עם השבר של הבקבוק בא **לכיוון הגרון שלו**" (עמוד 8 שורות 18 - 19).

התרשמתי, כי המתلون אינם מוחפש את נפשו של הנאשם - הוא חזר והבהיר זאת במהלך עדותו.

העובדת שהבייע רצונו להפסיק את החקירה לימדה על היעדר להט למצות את הדין עם הנאשם.

אי יכולת להשלים את החקירה הנגדית, בנסיבות, לא פגמה במשקל עדותו, אלא להיפך, היא הגיעו משום "עיפויו" מן החקירה הנגדית, לעיתים חרזה על עצמה ובמילויו: "אין לי כוח כבר. בוא נמחק את כל מה שהוא, תשחררו אותו ודי" (עמוד 23 שורה 18). הכר ינаг מיאר מוחפש את נפשו של הנאשם ?

עניין זה מתישב עם העובדת, כי הוא לא העיד על נתונים שאומם לא יכול היה לראות, כגון החזקת הסכין.

עניין זה מתישב גם עם עדותו, כי הנאשם **לא ניסה לדקור אותו עם שבר הבקבוק.**

יתכן והפריז מעט בהתנגדותו של הנאשם, כגון תיאור הטפיחה החזרת על כתפו - עניין שלא אושר בידי שאר העדים שנכחו במקום - אך אין בכך כדי לבטל את עיקר עדותו.

העובדת שהמתلون עצמו, בעל הרשעה בעבירה אויומים (נ/1), אינה פוגמת במהימנות עדותו - הוא אישר זאת, השיב לנسبות האירוע והסבירו.

בהודעותיו במשטרת (נ/2) מסר את תמצית גרטתו.

אני קובע, כי המתלוון מסר עדות מהימנה ואמינה, שניתן לסתור עליה ממצאים, כנדרש במשפט פלילי.

(2). קיימות תמיכות לעדות המתלוון, שתים מהן ראיות מפלילות, עצמאיות (שני עדי ראייה - אבי פרדה ומרגו פרדו) ואלו הן:

(א). גרסה מידית - ת/1 - זהו דוח פעולה התומך בטענה, שהמתלוון הוא זה שהזמין את המשטרה וניתן למצוא בדוח את **תמצית גרסתו המידית**, המתיחסת עם עדותו.

מעבר לכך, ההנחה היא שאין אדם (בדרך כלל) מזמן את משטרת ישראל לזרה, שיש לו בה יד פלילתית.

הרושם שהתקבל אינו כזה של תלון מתחכם, אשר יركום עלילתי צב, תוך זימון שווה של המשטרה למקום.

(ב). ת/11 + ת/12 - תמליל ודיסק שמע של השיחה שערכו המתלוון עם מוקד 100 של המשטרה. במסגרת זו, מסר את תמצית תלונתו.

ציוון, כי המתלוון אינו נשמע כה לחוץ ומבהל, כפי עדותו ("פחד וראיתי שחזור, חשבתי שאין מת באותו רגע") (עמוד 8 שורות 25 - 26) וכן העיד ש"קיביל פיק ברכיים באותו רגע" (עמוד 8 שורה 27) נוכח האירוע האלים הפתאומי שחוווה.

ואולם, עניין זה הינו סובייקטיבי - איש איש כפי תגובתו והתנהגותו והדרך שהיא מוצאת ביטוי אובייקטיבי.

ב"כ הנאשם טען, כי האזנה לשיחה מלמדת כי מדובר במתלוון מנוסה, שעשה "הציג". אם כך הם פנוי הדברים, מדוע יציג הצגה, כה בלתי משכנעת, ולפי הטענה יתקשר רגוע למשטרה ?

(ג). מציאת שברי בקבוק בזירה - ת/3 - זהו דוח פעולה שבו ניתן למציאת גרסתו של המתלוון. עוד נמסר, כי בזירה, על הרצפה, אותרו שברי בקבוק יrox.

זהה ראייה חפצית התומכת בהשתלשלות האירועים הנטען בידי המאשימה.

(ד). ת/2 - הנאשם, בעת עיכובו שמר על **זכות השתקה**. בהחלטת עולה שאלת, מדוע לא מסר את גרסתו המידית אלא מילא פיו מים.

עניין זה, גם תומך בראיות המאשימה.

עמוד 4

(ה). **מציאת הסיכון - ת/16 בביתו של הנאשם - ת/13 - ת/16** - בביתו של הנאשם נתפסה סכין שחורה בנדנה.

(ו). **אלמו מלכה**, מסר עדות (עמוד 26 שורה 6 והלאה) שבמסגרתה **אישר את אותו וויכוח שקדם לאירוע המתוואר באישום**, אך היה זה וויכוח על מצט ללא אירועים חריגים (עמוד 26 שורה 24), שבמסגרתו המתלוון לא אמר על הנאשם (עמוד 26 שורה 30).

הגדר את הוויוכח כויכוח רגיל בין "חברים": "כמו שחברים מתחווחים, קצת עצוקות, לא יותר מדי" (עמוד 26 שורה 20).

לא ראה "בקבוק בירה" (עמוד 27 שורה 23).

לא שמע אמרות חריפות (עמוד 29 שורה 10). אולי נאמרו דברים אך לא החשיבם כ"אים" (עמוד 29 שורה 16).

עניין זה משליך הן על עדות המתלוון והן על עדות הנאשם.

איןנו יודיע דבר מקור ראשון אודות האירוע בכתב האישום, אלא שמע מאחרים.

(ז). **אבי אוקה פרדה**, העיד (עמוד 31 שורה 1 והלאה) כי הוא ישב עם החברה (עמוד 31 שורה 20), הנאשם הגיע, לחץ ידיים לכולם (עמוד 20 שורה 22), בידו שתייה חמה, ביקש לשוחח עם המתלוון (עמוד 31 שורה 24), לפתע **שמע קול ניפוץ של בקבוק זכוכית** (לא ראה את ניפוץ הבקבוק): "ואז שמעתי בירה מתנפצת" - עמוד 31 שורה 25, הוא הסתובב לכיוון הרעש, **הבחן בגין אוחז בחולצתו של המתלוון**: "וראיתי את אבבה תופס את המתלוון בחולצה" - עמוד 31 שורה 26, הוא אחז בגין והרחיק אותו מהמתלוון (עמוד 31 שורה 26), הנאשם לא התנגד, לא הפעיל כוח, העד ליווה בגין, אשר היה נסער אל ביתו, בגין הלך את ביתו והעד חזר אל המקום.

העד לא תיאר טפיחה של הנאשם על שכמו של המתלוון, כפי שתיאר המתלוון.

לא רצתה למסור עדות, אולם המתלוון **לחץ עליו** שיעשה כן (עמוד 39 שורה 4 והלאה).

לאחר שהוכרז עיון (עמוד 34), ונקבר בחקירה נגדית, אישר, כי לאחרyszmu קול הניפוץ, הבבחן בגין אוחז בבקבוק השבור, כשידו האחראית אוחזת בחולצתו של המתלוון: "**ראיתי אותו תופס בקבוק אחרי הניפוץ, את אבבה תופס את הבקבוק השבור, את זה ראייתי ותופס את המתלוון ביד השנייה בחולצה. אני כבר קמתי והרחקתי אותו. ראייתי את זה בזדאות**" (עמוד 35 שורות 30 - 31).

היד שהחזקקה את הבקבוק "**הוא לא הצמיד אותה אליו, רק החזק אותה...זה היה 15 - 20 ס"מ בין הבקבוק לבין**

המתلون...לכיוון העליון" (עמוד 36 שורות 1, 3, 5).

תחילה, אמר כי לא ראה את הנאשם אוחז בסכין: "לא ראיתי סכין" - עמוד 36 שורה 11), אולם לאחר מכן אישר כי הנאשם אוחז בחפץ שחור: "**היה שלב שאבבה אוחז משחו שחור**" (עמוד 36 שורה 11). לא זיהה סכין (עמוד 36 שורה 17), אך זיהה "חפץ כהה", שחור, לא יודע לבדוק את הצבע, זה היה אצלו ביד זהה ואם זה היה סכין, למה לא השתמש בה, למה לא שלף אותה" (עמוד 36 שורות 24 - 25). אישר כי הסכין ת/16 שהוצגה לו "דומה" לחפץ שאוות ראה, אך לא זיהה אותה סכין (עמוד 38 שורה 6).

אישר כי הרחיק את הנאשם מהמתلون.

הuid, כי לא ראה את הנאשם מבצע תנועת דקירה עם שבר הבקבוק שבידו, ככלומר הנאשם לא ניסה לפצעו את המתلون: "**היד לא הייתה בתנועה**" (עמוד 40 שורה 31) (וכן תיאור מצב הדברים שהודגש בעמוד 40 שורות 27 - 29). וכן: "הוא רק עומד, מתאר לעצמו להפחיד..." (עמוד 41 שורה 5). וכן, "היד הייתה במצב סטטי, לא בתנועה" (עמוד 42 שורה 10).

תייר את מצב היישיבה של הנוכחים ואת כיוון הליכתו של הנאשם (ת/17).

לא ידע למסור הסבר لأن נעלמה כוס המשקה שהייתה בידו של הנאשם (עמוד 41 שורה 12), אך זכר בזדאות שהיא הייתה בידו כוס משקה.

נזכר היה כי העד אינו חפץ לטמון ראשו בתוך הסכוך ואין להבהיר לשתף את בית-המשפט במה שאירע.

הוא העיד טיפון, טיפון, לאחר שהנתונים המפלילים חולצו מפי בזעת אפים, **אך עדין יש בהם תמייה ברורה לעדות המתلون**.

ואכן, uid: "לא רציתי לשתף פעולה באותו ערב עם החקירה" (עמוד 32 שורה 26).

נזכר היה כי העד מבקש **מעט מחלוקת של הנאשם** והוא הקפיד להציג דברים כגון: "אם זה היה סכין למה לא השתמש בה, למה לא שלף אותה" (עמוד 36 שורות 24 - 25).

בהתאם לסדר מקומות היישיבה (ת/17 + צילום הזירה - סמן אף הוא ת/17) כאשר המתلون ישב לימינו, והעד נזקק להטות את גופו ימינה בכדי להתבונן בו, סבירה בהחלה עצות, כי הוא לא הבחן בתחילת האירוע, אלא מיד לאחר ניפוץ בבקבוק הבירה, הפנה את מבטו ימינה (עמוד 40 שורה 15), ראה את הנאשם מחזק את שבר הבקבוק, אוחז במתلون

ואז הוא נלחץ לעזרה והרחיק את הנאשם מהמקום.

העד הדגש בקרה מה היה המצב הדברים, בעת שסובב את מבטו, כפי הערת בית-המשפט (עמוד 40 שורות 26 - 30) כולם: "העד מאשר את ההצעה שאותה הציג הסגנור אותו, שלפיה הוא עומד קרוב אליו, יד שמאל על כתפו יד ימין אוחזת במטה שנחזה כבר מדומה, למרחק של כ - 50 ס"מ ממנו".

התרשמתי מן העדות הנ"ל, ואני קובלע שניתן **לקבוע ממצאים, כנדרש בפליליים, בהסתמך על העדות, ובכלל זה** אלה התומכים בעדות המתلون.

(ח). מריגו פרדו, אשר הוכרז עד עיון והודיעתו במשטרה הוגש במסגרת סעיף 10א(א) לפקודת הראות, מסר בהודעותינו:

ראה את הנאשם מגע "כוס נס קפה ביד" (ת/18 שורה 9).

"זה קרה ממש בשניות פתאום ראייתי את אבבה מתכווף לרצפה ואז **שמעתי חבטה של בקבוק שבור**" (ת/18 שורות 12 - 11).

"הוא התרומם ונשאר לו בידי חלק של בקבוק כמו פייה צאת שהוא החזיק אותו בידי ימין שלו, **הסיטואציה הבאה שאני זוכר אבבה תפס את אנצגה בגרון עם יד שמאל שלו ובא עם תנופה צאת לתת לו מכחה עם שבר הבקבוק לכיוון פנים שלו תוך כדי שהוא צעק לו משחו, אני לא זוכר כי אני בהלם מכל הסיפור הזה. אני קופאת שם ואיפלו לא קמתי להפריד" (ת/18 שורה 13 ולהלאה).**

"**הוא בא לחת את המכחה עם הבקבוק لأنצגה ואז באותו רגע תפסו אותו שלום וטרקי והרחיקו אותו ואז הוא הוציא מtoo התחטונים שלו סכין קומנדו עם "קיס" צזה מעור, הוא בא להוציא את הסכין מהנרתיק ואז איכשהו העיפו אותו והרחיקו אותו והוא הלך לבית שלו" (ת/18 שורה 17 ולהלאה).**

הודיעתו ת/18 היא מתאריך 31.7.15 שעה 02:21, כלומר שעوت ספורות לאחר המקרה, ולא ברור מתי הספיק המתلون לשחף את העד בגרסתו, מה גם שעד זה מסר פרטים שלא נמסרו על-ידי המתلون כגון **הסכין ותיאורה**, ובכלל זה "הרים את החולצה שלו והוציא מהתחטונים את הסכין קומנדו ושוב פעם רצה לדקוך את אנצגה..." (ת/18 שורה 28).

יש לדוחות את הטענה, כי המתلون תיאר לו את הסכין (עמוד 52 שורה 7), שהרי המתلون עצמו לא מסר את תיאורה.

מעבר לכך, העד מוסר פרטיהם, כגון ציטוט של דבריהם שנאמרו: "אני שמעתי שהוא כמו לא נמאס לך לדבר עלי..." (ת/18 שורה 23).

העד מסר בהודעתו על התנהגותו "אני הייתי בהם מחשיפור זהה וקפאתי מהמקום אפילו לא יכולתי לעזור לו כי פחדתי מאוד" (ת/18 שורות 31 - 32) ואמרה צו לא ניתן לסתוג מהמתלון, כפי טענתו, או כלשונו: "קדם הושפעתי מהאמץיות של הקורבן" (עמוד 50 שורה 11).

בהודעתו המאוחרת יותר מתאריך 2.8.15 (ת/19) חזר על תמצית גרסתו ואף זיהה את הסיכון. הייתה זו הودעה שאפשרה לו לארגן את מחשבותיו, והנה עדין חזר על גרסתו ללא סיג.

לא זו אף זו: העד מסר את תמצית גרסתו כבר בתאריך 31.7.15 שעה 23:58 כפי שהיא תועדה בדוח הפעולה מאת רס"מ תמייר שפיר (ת/2): "מדובר במריגו פרדו שמספר כי בחור שהוא מכיר בשם אבבה הגיע לספסל בו ישב המתלון ואז הבחן בו **מניף בקבוק זכוכית שבור לעבר המתלון...הוא ניטה להוציא סכין ממכוּסיו...**", ורק לאחר מכן עד זה יחד עם המתלון הובילו לתחנה.

לא ראייתי ראיות התומכות בטענה: "הושפעתי גם מהחוקר שהלחיצ אותו, תניד כברנו..." (עמוד 51 שורה 24), במיוחד כאשר זו הייתה גרסתו הראשונית, כבר בזירה.

בעודתו היה ברור לכל, כי מדובר בעד שאינו חף לשטוף את בית המשפט בידו לעזוב לו: "עדין לא נעים לי לעמוד מול ההורים שלו" (עמוד 48 שורה 19) וכן: "לא נעים לי מהמשפחה ולא נעים לי לעמוד פה" (עמוד 51 שורה 16).

העד פתח את עדותו ואמר כי היה חבר של הנאשם ושל המתלון, אך חברות זו תמה: "ש: מה הקשר שלך לנאים. ת: חבר. היה מאמין שכבר לא. מבחנתי חבר" (עמוד 47 שורות 25 - 26). וביחס למATALON: "...חבר מאמין שכבר לא" (עמוד 48 שורה 3).

יצוין, כי כבר בהודעתו ת/19 לא היה מוקן לעורוך עימותים במילויים: "לא, אנחנו שכנים, אני לא רוצה שייהה משהו אחריו זה אם לא איתתי עם האחרים שלו. הוא בחור נקמן אני גידلت אותו אני מכיר אותו" (שורות 13 - 15).

העד טען באופן מלאכותי ומעושה, כי הוא "זכור במעורפל" את האירוע (עמוד 48 שורה 21), ולאחר מכן סיום עדותו אף "איבד" את ראייתו: "אני לא רואה טוב בלילה" (עמוד 55 שורה 25).

על כן, אני דוחה את עדותו של העד בבית-המשפט, מכבר את אמרותיו מוחוץ לבי-המשפט ומתקבל את אמרותיו במשפטה (ת/18 - ת/19) במסגרת סעיף 10א(א) לפקודת הראיות כבסיס לקביעת ממצאים.

ציוון, כי העד אישר את חתימותיו על האמרות במשפטה (עמוד 49 שורה 20) וכי בכך למלא את דרישת סעיף 10(א) "מתן האמרה הוכח במשפט", ואין צורך, בהכרח, להעיד את גובה האמרה לשם כך.

ג. פרשת ההגנה.

(1). הנאשם מסר את גרטסו במשפטה, כדלקמן:

ת/6 - אישר כי אצבעו מدامמת, משבר הבקבוק (שורות 45 - 46).. טען שהמתלונן איים עליו ואף התכוון לזרוק עליו מוט (shorea 48). אישר שביום המקרה **לייטף את הנאשם בראשו, בכתפו, ורצפה לשוחח עמו** (shorea 41, 79), אישר כי נתן לו מכחה בכתף (shorea 91) טען כי הרחיק את הבקבוק ותוך כדי כר הבקבוק נשבר (shorea 82), לא איים על המתלונן (shorea 123), לא החזיק סכין קומנדו (shorea 99). טען, כי ביום הוויוכוח על **המצחת** המתלונן איים עליו באמצעות בקבוק בירה שאותו אחז بيדו (shoreot 22 - 23, shorea 65: "הרימ לעברי בקבוק" (shorea 66).

לפנינו אישור מסוים של חלקים בגרסתו של המתלונן: האצבע המدامמת משבר הבקבוק, נגע בראשו, נתן לו מכחה בכתף, היה וויכוח על מצח.

ת/7 - לא החזיק את הבקבוק (shorea 39), היזז את הבקבוק הצידה, לא החזיק סכין (shorea 41), אין לו סכין קומנדו בבית (shorea 47).

ת/8 - **במסגרת העימות** שנערק בין המתלונן לנאשם מסר שהגיע למקום עם **cosa tva** ונעלם בית (shorea 24) אישר "לייטפי אותו" (shorea 25), אישר שהדף את הבקבוק וכר הבקבוק נשבר (shorea 27).

אם הנאשם חש מפני המתלונן, כיצד זה הגיע למקום שם נכח, بيדוcosa tva ונעלם בית ?

(2). עדות הנאשם:

הנאשם העיד, בקצרה כדלקמן:

הוא מכיר את המתלונן מהשכונה (עמוד 57 שורה 17 והלאה).

היה בינויהם וויכוח שבסב על "מצית", עקב לכך המתלונן איים עליו, הוא חש ממנו (עמוד 57 שורה 28 והלאה) וכן: "חוץ מזה איים אל...'" (עמוד 58 שורה 6).

ביום המקרה, הגיעו למקום, לאחר שבירר טלפונית עם חבר, האם המתלוון נמצא במקום, כשהוא נועל נעלי בית וידו כוס קפה (עמוד 63 שורה 9, 11), התקרב אל חבורת האנשים, הבחן במלוון, נגע במצחו, חשב שאלה אפשרי לישר את ההדורים עמו, המתלוון, אשר ישב על הרצפה, עשה תנועה מהירה, אשר נתעה במוחו חשש, لكن היזע את בקבוק הבירה שהיא על הרצפה ליד המתלוון.

יש לתמוה על גרסתו של הנאשם - אם נכון הוויכוח על המצאת שرتה אימתו של המתלוון על הנאשם ("איירוע המצית פחדתי...") (עמוד 58 שורה 7), עד כדי כך שהמקרה "שינה לי את כל החיים..." (עמוד 62 שורה 1) ואף טרח לבורר עם חבר שהוא לא נמצא במקום (עמוד 58 שורה 14 + עמוד 58 שורה 14), מדוע זה הגיע באותו זמן בלילה, כוס תה בידו, נועל נעלי בית, ויזם פגיעה עם המתלוון ?

יש לתמוה על גרסתו של הנאשם, כיצד איירוע ה"מצית" היה כה מאים (עמוד 58 שורה 7 - 10) שהרי כלל לא זכר אותו, ולדבריו החוקר הזכיר לו אותו: "החוקר הזכיר לי שהזיה בעקבות המצית" (עמוד 57 שורה 28). ואכן בת/6 שורה 59 נרשם: "עכשו נזכרתי זה באמת היה על מצית...". אם היה זה איירוע אלים, מאים, מבעית, שנחרט בזיכרון, עד אשר מנע ממנו לצאת מביתו, לבורר עם חברו האם המתלוון שווה בחוץ, לא היה נזקן לחוקר שיזכר לו כי הוא מקורן בטענות לגניבת מצית.

יש לתמוה על גרסתו של הנאשם, מדוע מיהר ובעת בקבוק הבירה של המתלוון, אם הגיע למקום, חשב על האפשרות לישר עמו את ההדורים ("בוא נפתח את העניין וננסה" - עמוד 58 שורה 24), כאשר הוא עצמו "ליתפטן לו את הראש" (עמוד 58 שורה 24) ואף אמר לו שלום "מנימים" (עמוד 63 שורה 22) וכאשר המתלוון לא ביצע תנועה התקפית ברורה, מלבד: "הוא התרומם בפתאומיות לכיוון הבירה, לא יודע אם התכוון..." (עמוד 58 שורה 25). כאשר נשאל על תמייה זו, צצה לפטע בעדותו תנועה מאימת ומוחשית יותר: "...הוא עשה תנועות שהוא בא ללחשת את הבירה" (עמוד 64 שורה 20).

לא ברור לפי גרסתו, כיצד נחתר הנאשם בידו, וכייד בקבוק הבירה נשבר גם הוא לא העניק לכך הסברים בעלי משמעות (עמוד 64 שורה 26 + עמוד 69 שורה 1). **זכור, בת/6 - אישר הנאשם כי אצבעו מדמתה, משבר הבקבוק: "ואז הבקבוק נשבר לי על היד אפילו דימתי"** (שורות 45 - 46).

אכן, גרסתו בהודעותיו במשטרת, אינה מתישבת עם גרסתו בעדותו ביחס לעיקר ההתרחשויות באותו היום ודי אם אזכיר את ת/6 שורות 44 והלאה: "**אני לקחתי את הבירה הצידה ושםתי את היד השנייה שלי או על הפרצוף או על הראש של אדנברג.** ואז אני לא ידוע מה קרה או שהוא בעת בקבוק, הוא שכבר על הרצפה...ואז הבקבוק נשבר לי על היד...". **לעומת עדותו:** "ש: לא החזקתי בקבוק בירה ביד ? ת: ממש לא. הוא נשבר ישר. ש: החזקתי את השבר ? ת: לא. אני זוכר שהה נשבר איך שניגשתי אליו. לא החזקתי אותו" (עמוד 68 שורה 28 עד עמוד 69 שורה 1).

על כן, אני דוחה את עדותו של הנאשם כבלתי מהימנה ובבלתי אמינה.

(3). עד ההגנה שלום דמזה:

מסר עדות חסרת משקל.

זכיר את האירוע "במעורפל", נורא במעורפל" (עמוד 73 שורה 7), וכן: "אני זוכר במעורפל..." (עמוד 73 שורה 20).

לאזכיר את השיחה ביןו לבין הנאשם, לפני הגיעו למקום הגיע אליו (עמוד 73 שורה 22).

לא ראה את אירוע האלים גופו, אלא הבחן בו רק עם סיומו, משומם שעזב את החבורה כדי לעשות את צרכיו: "...קמתי להשתין" (עמוד 73 שורה 20). וכן: "אני קמתי להשתין, אז ראיתי מן המולה צאת, זהה. המולה בין הנאשם למתלון, מנסים להפריד" (עמוד 73 שורה 28) וכן: "ש: מה רأית מבין המולה? ת: לא כל כך, לא הצליחתי לראות כל כך משהו, פשוט הפרידו" (עמוד 73 שורות 29 - 30).

ראה את הנאשם מגיע "עם כוס תה, אז בדיקן קמתי להשתין, ראיתי אותו מרחקו" (עמוד 73 שורה 32).

העד אימץ (עמוד 75) את הדברים שמסר ותוודו בת/15: "לטענת שלום, הוא ניסה מספר פעמים לתקשר לאבבה ולומר לו שאנדגר נמצא בפארק, אך אבבה לא ענה לו ופתחו הופיע בפארק". האותו לאו.

יעוון בכל הדברים שמסר מלמד, כי העד סירב לשתף פעולה ולא ענה לשאלות שליל" (וכן, סעיף 2 לת/5).

אף אם אין כי הנאשם ניסה לתקשר אל העד לפני הגיעו למקום ההתלון, כדי לברר האם המתלון נמצא במקום - מה משמעות יש לדבר? אדרבא - בהחלט יתכן, כי שלא ענה, הגיע למקום וליתר ביטחון הצד' בסקין).

אזכיר, כי סביר בעיני שמדובר באירוע שנמשך שנים (ת/18 שורה 11): "זה קרה ממש בשניות" + "היה עם הידיים על אבבה בתוך 2 שניות" - העד אבי פרדה בעמוד 41 שורה 3 (למרות הערכת המתלון: "עניין של 3 דקות, פחות אפילו. הכל היה ממש ז裏ז" - עמוד 11 שורה 18). על כן, סביר להניח, כי מרגע הגעתו הנאשם, כאשר העד מטיל את מימיו, ועד חלוף האירוע, היה העד זה מרוכז בעניינו ולא במה שקרה.

מה שהוא **אמין** שקרה או מאמין שלא קרה ("קשה לי להאמין" (עמוד 75 שורה 5), חסר כל משמעות).

מעבר לכך, מדובר بعد שהגדיר את מערכת אכיפת החוק "משהו שנראה לי חולה" (עמוד 73 שורה 2), וכן מי ש"לא

רציתי להיות קשור למערכת" (עמוד 73 שורה 16), ויש בכך להצביע על טיב האמון שניתן להעניק בו.

ד. מסקנות:

הנאשם הואשם בעבירות הבאות:

תקיפה סתם ואיומים: מצב הדברים, שאותו אני קובע כמצא, בהסתמך על עדותם של המתلون ואבי פרדה, שבמסגרתו אחז הנאשם בידו האחת את המתلون ובידו האחרת שבר בקבוק, המתකבל, כאמור, משתי עדויות מהימנות ואמינות (המתلون ואבי פרדה) מגבש את יסודות עבירות התקיפה והאיומים.

פצעה: הנאשם הואשם בניסיון לפצעה כשהעברית מזוין, לפי סעיפים 25 + 335 (א) (1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977, אך han מעדתו של המתلون והן מעדתו של אבי אוזקה פרדה, התקבלה תמורה מצב של איום, שבמסגרתה הנאשם אחז בשבר הבקבוק בידו האחת, בסמיכות לפLEG גופו העליון של המתلون, כאשר ידו האחת אוחזת במתلون, הוא אינו מבצע תנועה קדימה, תנועת דקירה, תנועת חיתוך וכיו"ב, באופן המתישב עם מעשה של איום, ומותר ספק ביחס לטענה כי ניסה לפגוע, לחזור או לדקור את המתلون ורק הטערכותו של אבי אוזקה פרדה ורחקתו מנעה זאת.

אכן, עניין זה מתබל מאמרותיו של העד מריגו פרדו (ת/18 - ת/19), אך אין די בכך לגשר על הפער הבלתי מוסבר, כיצד שני קודמי (ובפרט המתلون אשר היה מצוי בלב ליבו של האירוע האלים) לא ראו את שעד זה ראה.

על כן, לא ניתן להרשיע את הנאשם ביחס לאירוע זה, בעבירות ניסיון הפצעה הנ"ל.

החזקת סכין: בכל הקשור לעבירה של החזקת סcin הקומנדו, לפי סעיף 186 (א) לחוק הנ"ל, והשימוש בו, אמןם, המתلون לא ראה את הנאשם מחזיק בסכין, ואלו אבי פרדה, אשר זיהה את הנאשם אוחז בחפץ שחור, לא זיהה שמדובר בסכין.

יחד עם זאת החזקת הסcin והשימוש, מתקנים מהודעותיו של העד מריגו פרדו (ת/18 - ת/19): "...הרים את החולצה שלו והוציא מהתחותנים את הסcin קומנדו ושוב פעם רצה לדקור את אצנגה..." (שורות 27 - 28), כאשר סcin בעלט דמיון נתפסה ברשותו הנאשם.

על כן, ניתן להרשיע את הנאשם בעבירה של חזקת הסcin.

ה. תוצאות:

על כן, אני מרשיע את הנאשם בעבירות הבאות:

תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

איומים לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל.

החזקת סכין למטרה לא כשרה לפי סעיף 186(א) לחוק הנ"ל.

ניתנה היום, י"ב בטבת תשע"ז, 10 ינואר 2017, במעמד הצדדים